

στραπατσάρω

στραπατσάρω κ. **στραπατσέρνω**, ρ. [*<*ιταλ. strapazzare], στραπατσάρω. **1.** προκαλώ ζημιά, βλάβη, φθορά, που είναι αδύνατο να επιδιορθωθεί: «του 'δωσα τ' αυτοκίνητό μου να κάνει μια βόλτα κι αυτός πήγε και μου το στραπατσάρισε». **2.** τραυματίζω κάποιον πολύ σοβαρά, προξενώ σε κάποιον σοβαρές κακώσεις, ιδίως στο πρόσωπο, τον παραμορφώνω: «του 'δωσε τόσο ξύλο, που του στραπατσάρισε το πρόσωπο του φουκαρά!». **3.** προκαλώ σε κάποιον ηθική βλάβη, εξευτελίζω κάποιον: «όταν έμαθε ποιος τον κατηγορούσε, τον έπασε έξω απ' το καφενείο και τον στραπατσάρισε μπροστά στον κόσμο». (Λαϊκό τραγούδι: *αραμπάς περνά, με τη βλάμισσα που χαράμισα τη ζωή μου. Με ρεστάρισε, στραπατσάρισε το τσαρδί μου!*)·

- του στραπατσάρισε την τιμή, βλ. λ. [τιμή](#)·

- του στραπατσάρω τη μάπα, βλ. λ. [μάπα](#)·

- του στραπατσάρω τη μούρη, βλ. λ. [μούρη](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας